

viii) nõue, mis põhineb võimaluse puudumisel kasutada raha ajavahemikul avansilise ettevõtte tulumaksu maksimise kuupäevast selle tagastamise taotluse esitamise kuupäevani juhul, kui avansiline ettevõtte tulumaks on tasutud ja neljandas küsimuses kirjeldatud sätete alusel hiljem tagasi nõutud;

ix) nõue hüvitada kahju juhul, kui residendist äriühing valis võimaluse nõuda avansiline ettevõtte tulumaks tagasi neljandas küsimuses kirjeldatud korra alusel ja korvas dividendisumma suurendamise teel oma osanikele või aktsionäridele selle, et neil ei olnud õigust maksu ümberarvutusele,

kas eespool loetletud nõuded eraldi vaadelduna on käsitavad:

alusetult sissenõutud summade tagastamise nõudena, mis on tekkinud ühenduse ülalmainitud sätete rikkumise tagajärjel ja on sellega seotud; või

hüvitise või kahjutasu nõudena, mille puhul peavad olema täidetud tingimused, mis on seotud kohtuotsusega liidetud kohtuasjades C-46 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factortame; või

nõudena hüvitada saamata jäänud tulu?

7. Juhul, kui vastus kuuenda küsimuse mõnele osale on, et tegemist on saamata jäänud tulu nõudega:

a) kas selline nõue tuleneb ühenduse ülalmainitud sätetega antud õigusest ja on sellega seotud; või

b) kas kohtuotsusega liidetud kohtuasjades C-46 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factortame seotud hüvitamise tingimused peavad olema täidetud; või

c) kas mõned muud tingimused peavad olema täidetud?

8. Kas kuuendale ja seitsmendale küsimusele vastamisel tuleb teha vahet sõltuvalt sellest, kas kuuendas küsimuses osutatud nõuded on esitatud siseriikliku seaduse alusel kui tagastamise nõuded või on esitatud või tuleb need esitada kui kahju hüvitamise nõuded?

9. Kas ja milliseid juhiseid peab Euroopa Kohus käesolevas asjas vajalikuks anda ja milliseid asjaolusid peaks siseriiklik kohus arvesse võtma määratledes, kas tegemist on piisavalt tõsise rikkumisega, mida on mõeldud liidetud kohtuasjades C-46 ja C-48/93: Brasserie du Pecheur ja Factortame tehtud otsuses, eelkõige selgitades ühenduse asjakohaste sätete tõlgendamise seotud Euroopa Kohtu kohtupraktika põhjal, kas rikkumine on vabandav, või kas teatud erijuhtudel on

olemas piisav põhjuslik seos, mida võib pidada "otseseks põhjuslikuks seoseks" selle kohtuotsuse tähenduses?

(¹) Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiiv 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, 20.8.1990, lk 6).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Frankfurt am Main 11. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Fidium Finanz AG versus Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Kohtuasi C-452/04)

(2005/C 6/52)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Verwaltungsgericht Frankfurt am Main 11. oktoobri 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Fidium Finanz AG v. Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, mis saabus kohtukantseleisse 27. oktoobril 2004.

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas väljaspool Euroopa Liitu, käesoleval juhul Šveitsis, asuv ettevõtja võib Euroopa Liidu liikmesriigi, käesoleval juhul Saksamaa Liitvabariigi, elanikule oma majandustegevuse raames laenu andes tugineda selle liikmesriigi ning tema ametiasutuste või kohtute poolt võetud meetmete vastu EÜ artiklis 56 sätestatud kapitali liikumise vabadusele või kuulub selliste finantsteenuste ettevalmistamine, osutamine ja täitmine ainult EÜ artiklis 49 ja sellele järgnevates artiklites sätestatud teenuste osutamise vabaduse kohaldamisalasse?
2. Kas väljaspool Euroopa Liitu asuv ettevõtja võib tugineda EÜ artiklis 56 sätestatud kapitali liikumisele vabadusele, kui ta annab laenu oma majandustegevuse raames või peamiselt Euroopa Liidu elanikele, ja kui selle ettevõtja asukoht on riigis, milles sellise majandustegevuse alustamiseks ja sellel alal tegutsemiseks ei ole vajalik tegevusluba selle riigi ametiasutuselt ning samuti ei teostata selle tegevuse üle pidevalt järelevalvet sellisel, nagu seda tehakse Euroopa Liidu ja eriti Saksamaa Liitvabariigi krediidasutuste puhul või tähendab kapitali liikumise vabadusele tuginemine sellisel puhul õiguse kuritarvitamist?

Kas Euroopa Liidu õiguse kohaselt on selline ettevõtja võrdne tegevusloa saamise kohustusega seoses vastavas liikmesriigis asuvate isikute ja ettevõtjatega, kuigi selle ettevõtja asukoht ei ole selles liikmesriigis ning seal ei asu ka filiaali?

3. Kas EÜ artiklis 56 sätestatud kapitali vaba liikumisega on vastuolus regulatsioon, mille kohaselt ettevõtja, kelle asukoht on väljaspool Euroopa Liitu, õigus anda oma majandustegevuse raames laenu Euroopa Liidu liikmesriikide elanikele sõltub sellest, kas ettevõtja on eelnevalt saanud tegevusloa selle Euroopa Liidu liikmesriigi, milles elavad laenusajaad, ametiasutuselt?

Kas sellega seoses on tähtsust sellel, kas majandustegevuse raames ilma tegevusloata laenu andmine on kuritegu või väärtegu?

4. Kas kolmandas küsimuses nimetatud, eelneva tegevusloa nõuet saab õigustada EÜ artikli 58 lõike 1 punktis b sätestatuga, eriti seoses:

— laenusajate kaitsega, kui nad võtavad endale lepingulisi ja rahalisi kohustusi selliste isikute suhtes, kellel usaldusväärsus ei ole eelnevalt kontrollitud,

— selle isikute kaitsega juhul, kui ettevõtja või isikud ei täida nõuetekohaselt oma raamatupidamise ning üldise kohustuse nõutava klientide nõustamise ja informeerimisega seotud kohustusi,

— selle isikute kaitsega kohatu või tahtlikult eksitava reklaami eest,

— laenuandva ettevõtja piisavate omavahendite tagamisega,

— kapitalituru kaitsega kontrollimatult antavate suurte laenude eest,

— kapitalituru ning kogu ühiskonna kaitsega kriminaalsete mahhinatsioonide eest, eriti selliste, mis on rahapesu ja terrorismivastase võitluse kohta käivate õigusaktide esemeks?

5. Kas EÜ artikli 58 lõike 1 punkti b alla kuulub iseenesest ühenduse õigusega kooskõlas olev, kolmandas küsimuses nimetatud tegevusloa nõue sellisel kujul, et tegevusloa saamise eeltingimuseks peab ettevõtjal olema vastavas liikmesriigis kas juhatuse asukoht või vähemalt filiaal, eriti selleks, et

— võimaldada vastava liikmesriigi ametiasustusel kontrollida äritegevust ning – tehinguid tegelikult ja tõhusalt, st ka vähe aega ette teatades või etteteatamata,

— äritegevuse ning –tehingute kulg oleks liikmesriigis asuvate või säilitatavate dokumentide abil täielikult arusaadav,

— võimaldada liikmesriigil tema territooriumil kontaktee-ruda ettevõtja isiklikult vastutavate liikmetega,

— tagada või vähemalt kergendada liikmesriigi piires ettevõtja klientide rahaliste nõuete täitmist?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Berlin 31. augusti 2004. aasta määrusega äriregistri asjas innoventif Limited, huvitatud isik: Die innoventif Limited

(Kohtuasi C-453/04)

(2005/C 6/53)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landgericht Berlin'i 31. augusti 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse äriregistri asjas innoventif Limited, huvitatud isik: Die innoventif Limited, mis saabus kohtukantseleisse 28. oktoobril 2004.

Landgericht Berlin küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

Kas EÜ asutamislepingu artiklites 43 ja 48 sätestatud äriühingu asutamisevabadusega on kooskõlas, kui Suurbritannias asutatud äriühingu tütarettevõtte kandmine Saksamaa Liitvabariigi äriregistrisse sõltub ettemaksu tasumisest, mida arvestatakse äriühingu tegevusala, selliselt nagu on kirjas äriühingu põhikirja sätetes, avaldamise kuludena?